

Stran / Page: 16

Doseg / Reach: 67000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1460 cm2

1 / 4

Nataša Tič Ralijan in Gašper Tič **Ljubezni se nista mogla upreti**

Ker sta si veliko upala in veliko poskusila, sta se tudi veliko naučila. "Nekomu, ki osemdeset let najraje preživi za isto pečjo, to najbrž ne bo šlo v glavo, vendar midva pač nisva takšna," pravita. Nataša Tič Ralijan in Gašper Tič sta izjemen par. Iz njiju humor kar vre, ljubezen pa kipi in sta čudovita sogovornika, ki drug drugemu na trenutke, se zdi, skorajda bereta misli.

BESEDILO: PETRA ŽIGON FOTO: PETER IRMAN

Teško je ostati resen ob dveh igralcih, ki tudi med intervjujem drug drugega zbadata in se smejata na svoj račun. Pravita, da je ena najbolj pomembnih stvari pogovor in da sta za srečno zvezo potrebna dva. Skozi to lahko izboljšaš sebe, prispevaš k rasti sebe in drugega in okrog sebe ustvarjaš prijetnejše okolje. "Učiš se druge ljubezni," pravi Ralijanova. "Gre za ljubezen, pri kateri moraš odmakniti svoje predsodke in želje. Pri partnerstvu se učiš ene ljubezni, in ko ta fluid po kakšnih sedmih letih mine, je to spet drugačna ljubezen. Pri otrocih se učiš tretje ljubezni, za kakršno si nikoli nisi niti predstavljal, da obstaja. To je brezpogojna, čista ljubezen."

LJUBEZEN NA PRVI POGLED

Nataša Ralijan in Gašper Tič sta se spoznala skozi svoje delo. Gašper je njo opazil v neki predstavi, v kateri je nastopala, ko je bil on še čisto svež na Akademiji. "Spominim se, da sem jo prvič videl v Nedolžni ljubici, predstavi MGL-a, leta 1992," pove. "Bila je čudovita, neverjetno smešna in vsa dvorana se je krohotala vsakokrat, ko je odprla usta." Takrat si je mislil, da mora to biti noro duhovita in odštekana ženska. "In oboje se je izkazalo za resnično." Pritegnila ga je v celoti; s svojim nastopom, postavo in bujnimi dolgimi lasmi. Nataša njega takrat v občinstvu seveda ni opazila. "Prvič sem ga zagledala v bifeju v Drami," z nasmeškom pove. "Prišel je s prijateljem, Juretom Ivanušičem, in bila sta mi zelo simpatična. Gašper mi je bil všeč že na prvi pogled, ko pa sem ga malce spoznala skozi pogovor, pa še toliko bolj." Gašper hudomušno namigne, da sta se še kakšna tri leta lovila in hecala, preden sta se združila v ljubezni. Kdo je napravil prvi korak, se sploh ne spomnita, saj ju je, po Natašinem pripovedovanju, kar 'potegnilo skupaj'. "Niti ni bilo korakov, je bil kar polet," Gašper pritrди svoji ženi. "Ko sva oba delala predstavo na Primorskem festivalu, se nisva mogla več upreti. No, skušnjava nama je bila zelo prijetna in potem se nisva mogla upreti še temu, da bi postala par." Je bilo med njima prisotne kaj sramežljivosti? "Kdo je bil sramežljiv? Kaj pa vem, morda Natašin prapradedek ali kdo drug v moji družini!" se zasmeji Gašper. "Midva nisva bila."

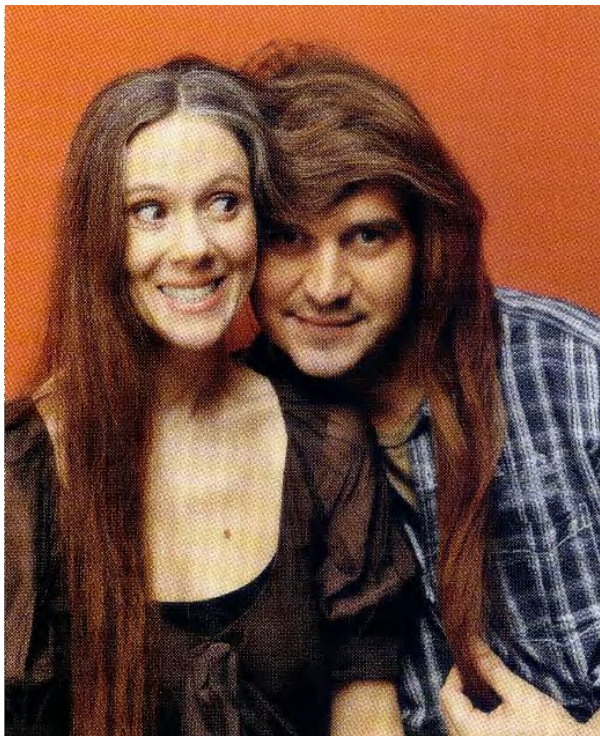
Čeprav imata za seboj romantično zgodbo, ki jo živi ta še danes, pa spominov ne obujata prepogosto. Ves čas se jima namreč marsikaj dogaja in pravita, da si z vsakdanom najbolj zapolnita čas. "Nimava dovolj časa, da bi obujala spomine, čeprav je včasih lepo; zaradi otrok. Njim je seveda zanimivo izvedeti, kako sta se starša spoznala in zaljubila." Nataša pravi, da spomine navadno obujata največ prek fotografij, ki jih imata iz določenih obdobij kar precej. Veliko bliže jima je tudi uporaba mehanskih fotoaparatorov, saj z digitalnimi ne ona ne Gašper ne upravljata preveč rada.

OBOŽEVANA

Ena izmed stvari, ki so bile Nataši pri Gašperju že od začetka všeč, je bila njegova živahnost. Pravi, da je bil poln življenja, barvit in ustvarjal. "Kaj pa to, da sem pameten? Ti to ni bilo všeč?" se on obrne k njej. "Hja, če pa vprašate mene, vam moram pa ta-

koj povedati, da me je, še preden sva postala par, odpeljala v Fieso na nudistično plažo!" nadaljuje. Čeprav se Nataša skuša braniti, da sta bila skorajda par, se Gašper ne da. "No," se tudi ona vda, "kakšne stvari ženske pač moramo preveriti."

Vsem pozitivnim vtisom in prijetnim odkritjem navkljub, pa Ralijanova pravi, da Gašperja ni videla kot bodočega kandidata za moža. Zakaj ne? "Ker sem se ji zdel pameten," se zasmeji Tič. "Ah ne," ga ona med smehom oplazi s pogledom, "nisem imela teh teženj in želje po možu in družini." A je kmalu ugotovila, da bi bil prav ta fant lahko njen princ na belem konju. "Gašper je eden najlepših in najbolj prijaznih ljudi na svetu," pove z mehkim glasom. Ker brez humorja ne gre, hitro nadaljuje: "Samo je škoda, da ga jaz tako kvarim. No, saj se boš ob meni vendarle skalil v zrelo in močno osebo." Pa vendarle, če damo šalo na stran, prizna, da jo je navdušilo

njegovo razmišljanje. "Bila sem presenečena, da sem kot ženska, polna nebrzdanih čustev, dobila tako pametnega partnerja. Prestala sva marsikatero preizkušnjo in upam, da bova vedno plula skozi nje. Jaz postajam vedno bolj pametna, njemu pa razum že popušča," se spet hudomušno nasmehe. "Mislim, da je njegov razum padel na mojo notranjo lepoto." Zanimivo pa so tudi Nataši v spominu ostali Gašperjevi lasje, čeprav sama ne izpostavi ničesar, pač pa raje razloži, da ji je bil všeč v celoti.

Njuna ljubezen, ki je očitna in vseprisotna tudi ves čas našega pogovora, pa je bila veliko presenečenje tudi za njiju. "Nekako šokantno je, da te nekdo tako zelo obožuje," pove Nataša, medtem ko Gašper z ljubečim pogledom spremlja vsako njeno besedo. "Temu se nikakor nisem mogla upreti, in moram reči, da se je moje ranjeno srce predalo." Gašper prizna, da je vse, kar je Nataša povedala, res. "Oboževal sem jo - kot igralko in žensko."

ZAREČENEGA KRUHA ...

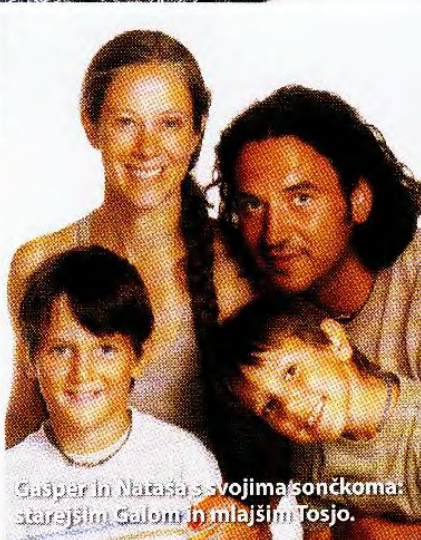
Njuna odločitev za poroko je bila precej spontana. Vseeno pa je bil Gašper tisti, ki je ljubko Natašo, ki mu je ukradla srce, zaprosil za roko. "Res je, pobudnik sem bil jaz, čeprav vam moram povedati, da me je ona podžgala s tem, da je rekla, da se nikdar ne bo poročila in nikdar ne bo imela otrok." Sam pri sebi si je mislil 'Boš že videla!' in ji, še preden se je zavedla, spodnesel tla pod nogami. Pravilno je tudi predvideval, da je bilo bolj kot karkoli drugega Natašo tega preprosto strah. Po treh letih vroče ljubezni jo je tako zaprosil za roko in ona je privolila.

Preden pa sta si zaljubljenca obljubila večna zvestoba, je Gašper želel, da njegova bodoča žena diplomira na AGRFT-ju. "Sem bila prav vesela, da ni zahteval, da naredim izpit za čoln ali kaj podobnega," se namuzne Nataša. Otroci so prišli šele pozneje; njuna poroka je bila iz čiste ljubezni in globokega razumevanja. Poročila sta se samo civilno in izključno, ker sta se imela res rada. "Imeli smo res lepo zabavo po poroki," se ob spominu nasmehe Gašper. Vzela sta se v Piranu in oba pravita, da je življenje po poroki celo slajše. "Vedno bolj se poznavata, vedno bolj drug drugega razumeva in poroka se nama je res zdela kot nekaj zelo lepega," pravita. "Na poroki mi je bilo zelo lepo, po njej pa še bolj," pravi Nataša. "Vzela sem tudi njegov priimek in ga postavila pred svoje-ga. Nikoli si nisem niti mislila, da se bom poročila in da mi bo tako lepo. Nisem niti vedela, kako je, ko si z nekom nudiš toliko lepih stvari." Gašper pravi, da poroka ni nujna za skupno življenje, je pa lahko izredno prijeten dodatek in krona. "Če si poročen ali ne, velja eno: dlje, ko si skupaj, bolje se poznaš in čakajo te vedno težje preizkušnje. Po vsaki uspešno prestani težki preizkušnji pa je še lepše, kot je bilo pred njo, ker si si še bliže." Do zdaj, pravita zakonca, je bilo tako. Zavedata se, da sta srečna, da sta težke preizkušnje prestala skupaj in po njih tudi ostala srečna, skupaj in v zakonu. "Morda naju čaka še kakšna hujša," pravi Gašper. "Čeprav mislim, da dosti hujše, kot je že bilo, ne more biti."

PRAVLIČNO

Kljub težki preizkušnji, ki jo imata za sabo, pa pravita, da verjameta v 'srečno do konca dni'. "Seveda pa je tu tudi vprašanje, kaj komu pomeni 'srečno do konca dni'?" še doda igravec. "Različni pari si to namreč najbrž različno interpretiramo. Da ne bi nikdar pogledal nobene druge ženske in ne bi ničesar drugega v življenju začutil, niso instance, ki bi jih jaz obljubil, in si zveze tako niti ne predstavljam." Nataša se strinja. "Midva sva se vendarle nekako dogovorila, da bova skupaj, dokler nama bo skupaj lepo," razloži. "To je tudi tisto, kar je pri paru najpomembnejše." Gašper pravi, da si težko predstavlja živeti brez Nataše, vendar je tudi življenje nepredvidljivo. "Pravzaprav bi bilo najlažje, če bi me v miru spravil v dom za ostarele, kajne?" Nataša nagajivo podreza moža. "Kakšen dom, daj nehaj!" jo zavrne z zamahom roke. "Bi moral hoditi ob nedeljah na obiske, pa bi se razvedelo, pa novinarji bi drli v tvojo sobo." Nataša pravi, da se včasih šalita, da se bosta na stara leta dobivala, ko bo on prišel iz New Yorka, ona pa iz Indije in se bosta dobila za skupno druženje.

"Zavedati sem se začela, da mi telo služi in imam do njega popolnoma drugačen odnos kot pred boleznijo."

LIČENJE: BOJANA ZMAZEK
STILISTKA: METKA REBERŠAK

Nataša nosi obleko Mango,
Gašper pa srajco S. Oliver.

Gašper in Nataša s svojima sončkoma:
starejšim Galom in mlajšim Tosjo.

Če damo šalo (ponovno) na stran, Gašper nadaljuje svojo misel in pove, da si ne predstavlja življenja z nikomer drugim, še manj pa si predstavlja, da bi si bil s kom lahko tako blizu. *"Imava vez, ki je zelo očitna, in prepričan sem, da ne bi, pa naj se zgodi karkoli, kar tako izpuhtela. Veže naju neko prijateljstvo in ne znava si predstavljati, da lepega dne ne bi bila več prijatelja."* V ljubezenski zvezi je namreč najbolj pomembno, da med zaljubljenca najprej in predvsem vlada prijateljstvo. *"Po številnih letih je vendarle prijateljstvo tisto, ki je nosilni element razmerja. Tudi če je kdaj videti, kot da sva v neki godlji, uspeva iz nje potegniti pravo in se osredotočiti na to."* Naučila sta se tudi tega, da v nekakšni simbiozi pomagata drug drugemu; enkrat je Nataša tista, ki povleče Gašperja iz temnih trenutkov, drugič pa ji on pomaga videti lepšo plat. Pozitiven odnos do stvari pa ni edina stvar, za katero je Nataša svojemu možu hvaležna. *"Gašper je iz mene izobil veliko, saj je bil tudi eden izmed najbolj čudovitih ljudi, ki so vedno verjeli vame. Dal mi je neko moč, s katero sem lahko veliko več in veliko bolj ustvarjala: poklicno in osebno. Z njegovo pomočjo sem se namreč razvila tudi kot oseba,"* se nasmehne. *"Zdi se mi, da je pogosteje bil on tisti, ki je povlekel voz, tako da morda prihaja moj čas, da prevzamem njegovo mesto."*

NASPROTJA SE PRIVLAČIJO

Verjameta tudi, da so prav nasprotja tista, ki njuno zvezo ohranjajo svežo in barvito. *"Partnerja, ki čisto vse počneta skupaj in se hkrati vsak posebej odpovedujeta samemu sebi, da najdeta skupne točke in trenutke in skupno podobo, ki je kompromis dveh individualnih oseb, dolgoročno ne moreta biti srečna,"* je prepričan Gašper. *"Če s svojim partnerjem ne moreš biti tak, kakršen si, bo slej ko prej počilo."* In onadva sta si zelo različna, pravita. Tič si je tudi sam včasih želel, da bi imel nekoga podobnega, a pravi, da se danes zaveda, da spreminjanje partnerja ne prinese ničesar dobrega. *"Dokler probleme rešuješ le partnersko, se hitro lahko ujameš v zanko in želiš partnerja spremeniti,"* pravi. *"Če pa težave rešuješ prijateljsko, je stvar precej drugačna. Prijatelje namreč sprejmemo take, kakršni so, in jih ne spreminjamo. To pa je bistvo pri partnerstvu: sprejeti ga takega, kakršen je."* Prepričan je, da bi nekdo, ki bi si njuno zvezo ogledal od daleč in pokukal v njun tipični dan ali celo način življenja, rekel, da sta si preveč različna, da bi lahko imela srečno zvezo. Razlikujeta se namreč tudi v najbolj osnovnih stvareh: prehrabnih navadah in načinu življenja. *"Jaz vsake toliko časa namreč najdem nekaj novega,"* Nataša zavije z očmi. *"Novo filozofijo, nov način življenja, nov način prehranjevanja. Gašper je že vsega hudega navajen."* On prikima: *"Trudiš se to sprejeti. Če bova šla zaradi hrane narazen, pa stvar tako ali tako ni bila dovolj trdna, da bi zdržala sama po sebi."*

Bila pa sta si edina pri izbiranju imen za sinova. Že pred prvo nosečnostjo sta namreč izbrala ime Galja, za punčko. Ko je Nataša prvič zanosila, sta imela za punčko v mislih še vedno to ime, za fantka pa Gal ali Vitja. Ko se je njun prvorojenec rodil, je bilo tako jasno, da je Gal. *"Tako smo vedeli, da ni Vitja,"* se nasmehne. Tudi pri drugi nosečnosti ni sta hotela izvedeti, katerega spola bo njun otrok, in tako sta s police potegnili Galjo, za fantka pa izbrala ime Tosja. Ponovno se je rodil sin, ki je v svoj rojstni list dobil zapisano ime Tosja. Imeni pa, pra-

vita, sta izbrala bolj na podlagi sllišnosti in občutja ob imenu. "Vidiš, pa sva se nekje v življenju celo ujela," se zasmeji Nataša. "Da," se nasmehne Gašper, "občutek imam, da so bila ta imena usojena." Nataša z mehkim glasom doda: "Kot sva si bila midva usojena." Možu pošlje ljubeč pogled in se zazre v moje oči: "Veste, jaz imam od nekdanj občutek, da sva se že prej srečala, morda v prejšnjem življenju. Tako pač čutim in ta občutek je težko opisati, vendar je resničen."

ZMAGA NAD BOLEZNIJO

O hudi boleznii, ki je Natašo zahrbtno napadla, sta zakonca sprva molčala in pozneje pogumno spregovorila. Danes, pravita, se jima zdi, da sta o tem povedala vse. Bili so težki časi; tako zanju kot za par kot za njuno mlado družino. "Mislim, da smo vsi zmagovalci," pravi Nataša, "še bolj so zmagali tisti, ki so stali ob meni." In vendar se je srečno končalo. "Lahko rečem le, da globlje, ko prideš v drek, teže se iz njega izkoplješ in dlje traja, da se očistiš. In ko si čist, ti na kraj pameti ne pade, da bi spet rinil v to," pravi Gašper. "In vendar je hkrati lahko odskočna deska za vse druge ovire v življenju. Moramo skozi bolečino, da spoznamo sami sebe," ga dopolni Nataša.

Preizkušnja težke bolezni je Natašo spremenila tudi v odnosu do njenega lastnega telesa in vsakodnevnega življenja. "Še pred boleznijo sem si ogledovala neko knjigo o jogi, ki mi jo je posodil tast. Takrat sem jo dala na stran in si rekla, da bo že prišel čas, ko se mi bo s tem dalo ukvarjati." Takrat je še kadila in ni bila pripravljena na tak način življenja, zato se je odločila, da se bo tega lotila šele, ko bo sposobna popolnoma spremeniti svoj način življenja. Čeprav se z jogo danes ne ukvarja celostno, pa je nekaj vaj, ki jih redno izvaja vsak dan, povezanih z jogo. "Zavedati sem se začela, da mi telo služi in imam do njega popolnoma drugačen odnos kot pred boleznijo," pravi Nataša, ki je bila po tuberkulozi izredno izčrpana in je kar nekaj časa trajalo, da je prišla k sebi. Gašper ji je ves čas stal ob strani in Nataša se je naučila, da četudi bi rada svoje telo včasih malce prinesla naokrog, ji telo samo tega ne dovoli. "Na točki, na kateri sem zdaj, mi je zelo lepo, zelo sem srečna in zadovoljna."

Zakonca ne verjameta v obžalovanje in nobene izkušnje, ki sta jo prestala, ne bi zamenjala za nič drugega na svetu. "Kadar pride do kakšnega vozla, je to pravzaprav sreča, ki je lahko tudi ključ za reševanje tvojih notranjih problemov. Če si, denimo, na koga ljubosumen, je to največkrat tvoj problem, ne problem osebe, na katero si ljubosumen," pravi Nataša, ki prizna, da zelo rada dela na sebi. Rada se ukvarja s čustvi, strahovi in dvomi, jih razdeluje in ugotavlja, kaj se za njimi skriva. "Vedno imaš možnost, da se iz določene izkušnje nečesa naučiš," jo dopolni Gašper. Oba namreč pravita, da imata nizko samopodobo, čeprav to ni na prvi pogled razvidno.

POMEMBNE STVARI

Zakonca sta se res preizkusila v številnih različnih situacijah in poklicnih podvigih in tudi za tiste, ki se niso iztekli tako, kot sta upala, pravita, da jima ni žal. "Po vsem tem danes vem, da sem igravec, da ljubim igralsvo, da sem doma v MGL-ju in sem tu srečen in zadovoljen," pravi Gašper. Njegova žena ima zanj le pohvalne besede: "Lahko si predstavljam, da mora biti zanj to izredno težko, saj ima številne talente, in če bi jih jaz imela toliko, sploh ne vem, kaj bi izbrala. Jaz sem pač igralka, česa drugega ne znam!" skromno skomigne z rameni.

Par, ki sodeluje tudi poslovno, pravi, da se jima sodelovanje zdi precej samo-umevno. Njun poklic je namreč zelo povezan z vnašanjem svoje osebnosti v poklic. "Lahko smo srečni, da nekaj ustvarjamo," pravi Gašper. "Tudi v tem času, ko nam grozi recesija in borba za preživetje, pogosto pomislim, kakšno srečo imam v življenju, da opravljam poklic, ki ga imam rad. Plačan sem za to, uživam v službi in res se trudim, da bi bil za to kar se da hvaležen." Nataša se strinja in pravi, da se ji zdi hvaležnost zelo pomembna v življenju. Zato tudi v nesoglasjih težita k pogovoru. Včasih je za to potrebnih tudi nekaj trenutkov molka, s katerimi se izogneš situaciji, ko bi lahko rekel nekaj, kar bi pozneje obžaloval. Strinjata se tudi, da je navadno Nataša tista, ki je bolj eksplozivna. "Pogosto moraš prijeti svoj ego za govtanec in mu reči, naj se umakne," se zasmeji Nataša. "Včasih sem več stvari vzela osebno in se zelo osebno tudi odzvala. Zdelo se mi je, da se mi je svet zrušil, če sva se sprla. V sebi sem imela vulkan in sem šla kar na sprehod, da me ni razneslo." Vendar pravi, da se je tudi v teh trenutkih veliko naučila in sta se tudi nesoglasja naučila reševati na mirnejši način. "Sploh menim, da ni potrebno imeti enakega mnenja v vseh stvareh," pravi Gašper. "Pomembno je, da to vzameš kot del življenja in da harmonije ni mogoče doseči le tako, da se eden odpove svoji filozofiji." Vendar je zelo pomembno, da prepoznaš, katere stvari so v življenju res pomembne in katere malenkostne. Nataša in Gašper sta nedvomno ugotovila, katere stvari so tiste, ki so v življenju najpomembnejše.